

El Mercader de Venècia

L'inici del capitalisme

El Mercader de Venècia

L'inici del capitalisme

de William Shakespeare

Versió de Konrad Zschiedrich

Traducció de Miquel DescLOT

Direcció de Konrad Zschiedrich i Mingo Ràfols

equip artístic

Autor: William Shakespeare

Versió: Konrad Zschiedrich

Traducció: Miquel DescLOT

Direcció: Konrad Zschiedrich i Mingo Ràfols

Repartiment

Sílvia Forns: Salarino, Jèssica, Pòrcia

Àlvar Triay: Antonio, Lancelot, Salanio

Mercè Managuerra: Salanio, Shylock

Damià Plensa: Bassanio, Salarino

Espai escènic: Damià Plensa

Disseny il.luminació: Alberto Rodríguez

Vestuari: Georgina Viñolo

Espai Sonor: Joanjo Rubio i Mingo Ràfols

Fotografia programa de mà: Guillem Medina

Fotografia spectacle: Maria Alzamora

Video: Arian Botey Videostudi

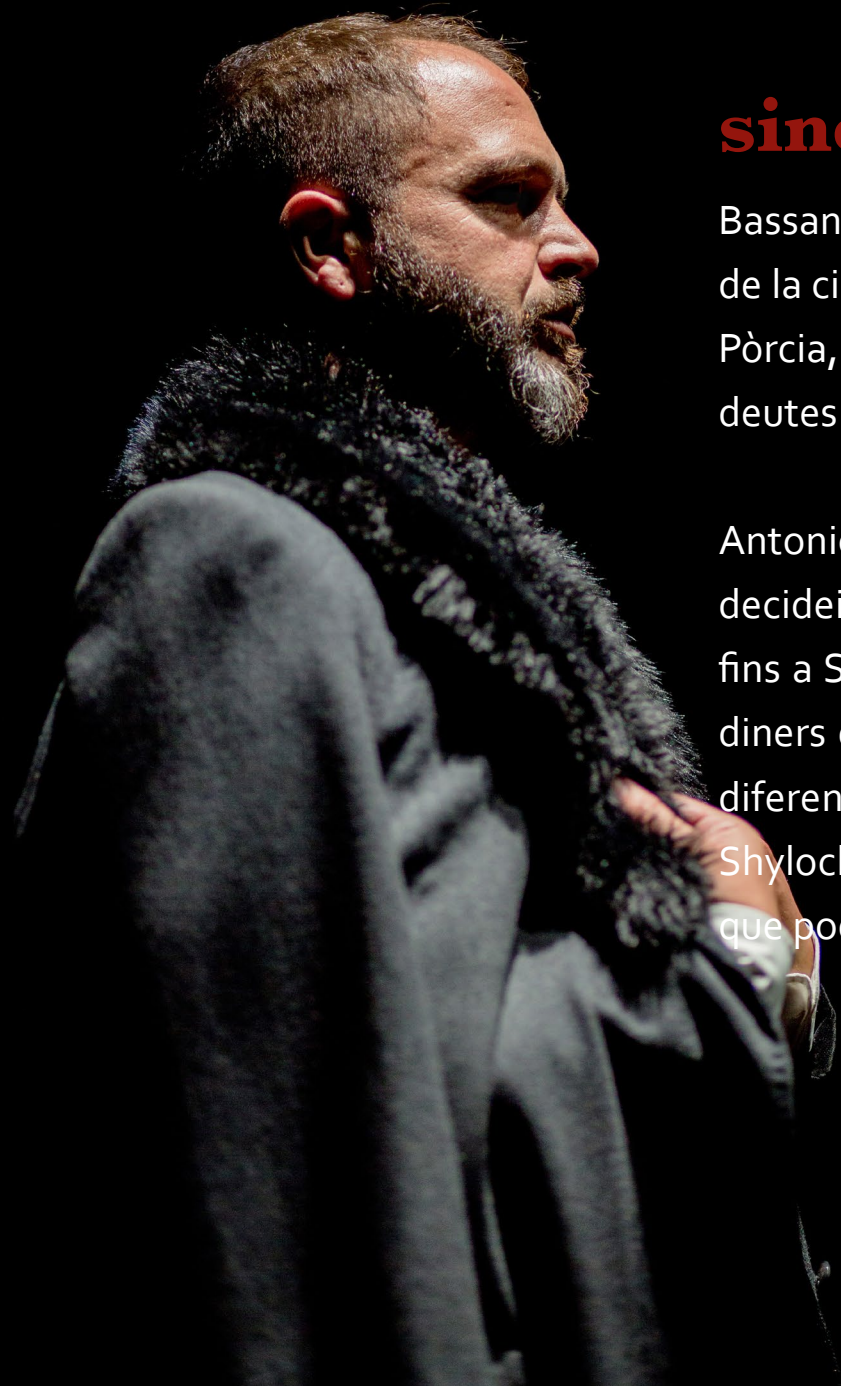
equip Dau al Sec

Cap de Producció: Sylvie Lorente

Comunicació: Laia Roigé

Producció: Eix 49

Companyia: Dau al Sec Arts Escèniques

sinopsi

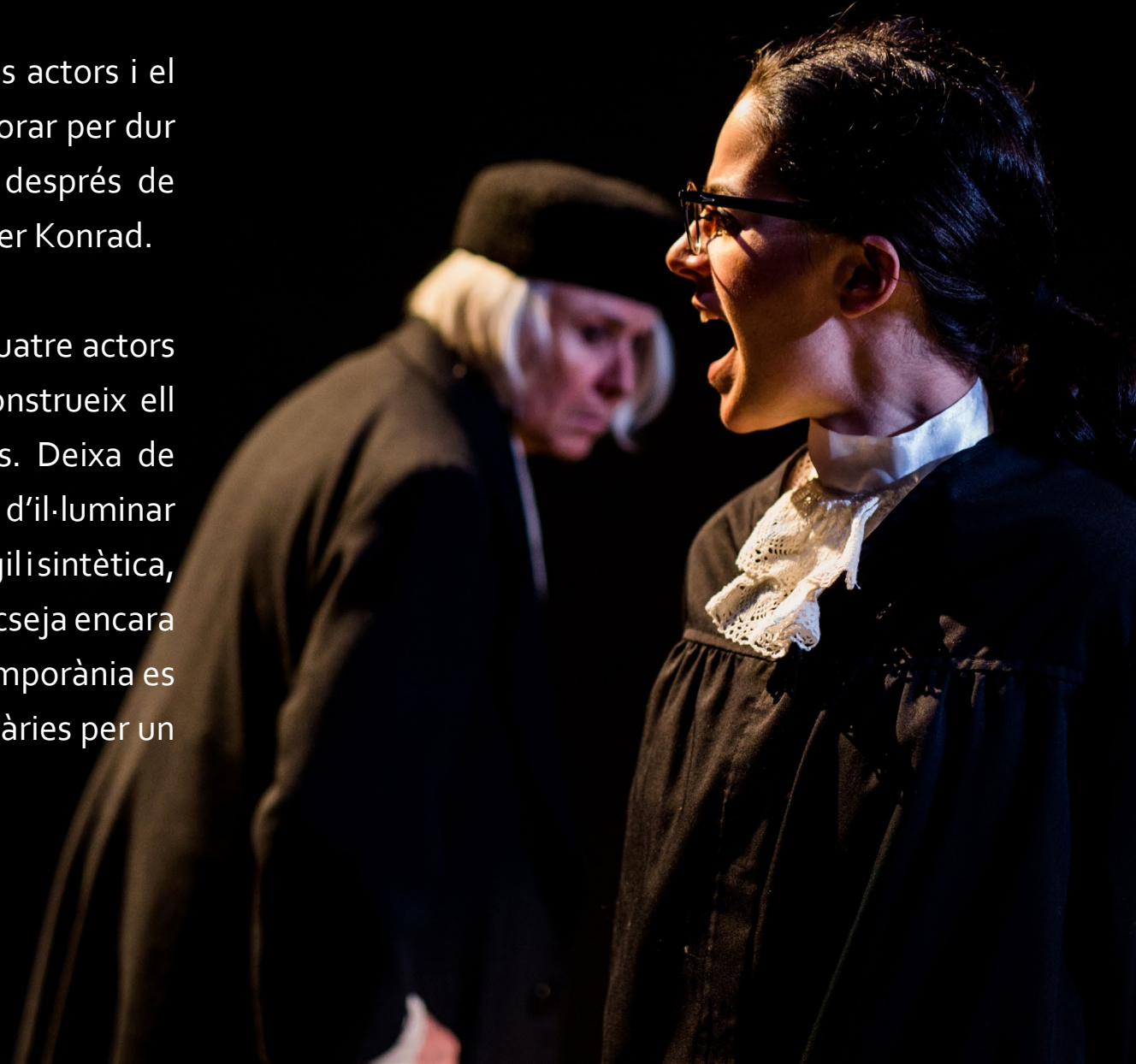
Bassanio demana tres mil ducats al seu amic Antonio, ric Mercader de la ciutat de Venècia. Necessita diners per provar d'obtenir la mà de Pòrcia, una hereva molt rica, que el podria ajudar a retornar els seus deutes si sortís vencedor de les proves que haurà de superar.

Antonio, sempre exitós en els negocis, té tots els seus béns en mar i decideix buscar qui pot prestar-li aquests diners. La indagació el porta fins a Shylock, un usurer jueu que s'enriqueix amb els interessos dels diners que presta. En aquesta ocasió, però, el jueu proposa un pacte diferent: si en el termini de tres mesos Antonio no salda el deute, Shylock tindrà dret a una lliura de la seva carn. El Mercader, convençut que podrà pagar, signa l'aval. Tot acaba als tribunals.

la versió

La història d'aquest muntatge arrenca quan els actors i el director Konrad Zschiedrich decideixen col·laborar per dur a escena una obra de William Shakespeare, després de coincidir en dos tallers sobre l'autor impartits per Konrad.

El director i dramaturg alemany proposa als quatre actors una versió d' El Mercader de Venècia, que construeix ell mateix en catorze escenes i vuit personatges. Deixa de banda les trames secundàries amb la intenció d'il·luminar amb més força l'essència de l'obra. Una versió àgil i sintètica, d'una hora trenta cinc minuts de durada que sacseja encara els espectadors d'avui com si d'una peça contemporània es tractés. A la vegada evita repeticions, innecessàries per un públic avesat als salts el·líptics.

“Que el bon Antonio
miri de complir,
o ho pagarà ben car”

el nucli de l'obra: l'inici del capitalisme

La rica ciutat estat de Venècia, centre d'una prosperitat sense precedents a partir del segle XIV, brinda a Shakespeare un marc excel·lent on situar l'engranatge dels temes que vol aplegar. El Mercader activa una profunda complexitat de punts de vista que s'emmirallen i s'interrelacionen a partir d'un mateix nucli: la turbulenta expansió del poder econòmic i el seu impacte en les relacions humanes. La usura, la riquesa, l'odi recíproc de cultures que conviuen, la vulnerabilitat de l'estranger i la utilització perversa de la llei conformen una mirada sobre la gènesi del sistema capitalista i el naixement de la banca, en el sentit modern del terme. Shakespeare salta de la comèdia a la tragèdia de manera vertiginosa, amb una ironia gens evident i altament eficaç per retratar la totalitat del sistema social. Konrad Zschieidrich, especialment interessat en els conflictes d'aquesta naturalesa, ha treballat per construir una versió essencial que es concentra en els moviments del capital i el sentit dels diners i la llei.

Amb el Mercader Shakespeare anticipa la irrupció d'una societat individualista dominada pel poder econòmic.

el muntatge

El dramaturg Konrad Zschiedrich amb una vida professional extensíssima, treballa com tots els artistes que coneixen bé les dificultats i misteris de l'ofici: s'hi posa assossegadament, amb ulls innocents, amb cura, per tal de no desfer les equidistàncies mimètiques i antagòniques que Shakespeare manté a l'obra. Avesat a disseccionar material dramàtic complex, el director alemany ha treballat amb llibertat per mantenir el difícil equilibri entre la complexitat i la senzillesa. Minuciosament, ha transitat i entrellaçat les temàtiques per poder aixecar un text escènic ben sostingut i cohesionat, que no simplifiqui l'acció i la relegui a un simple cúmul de situacions.

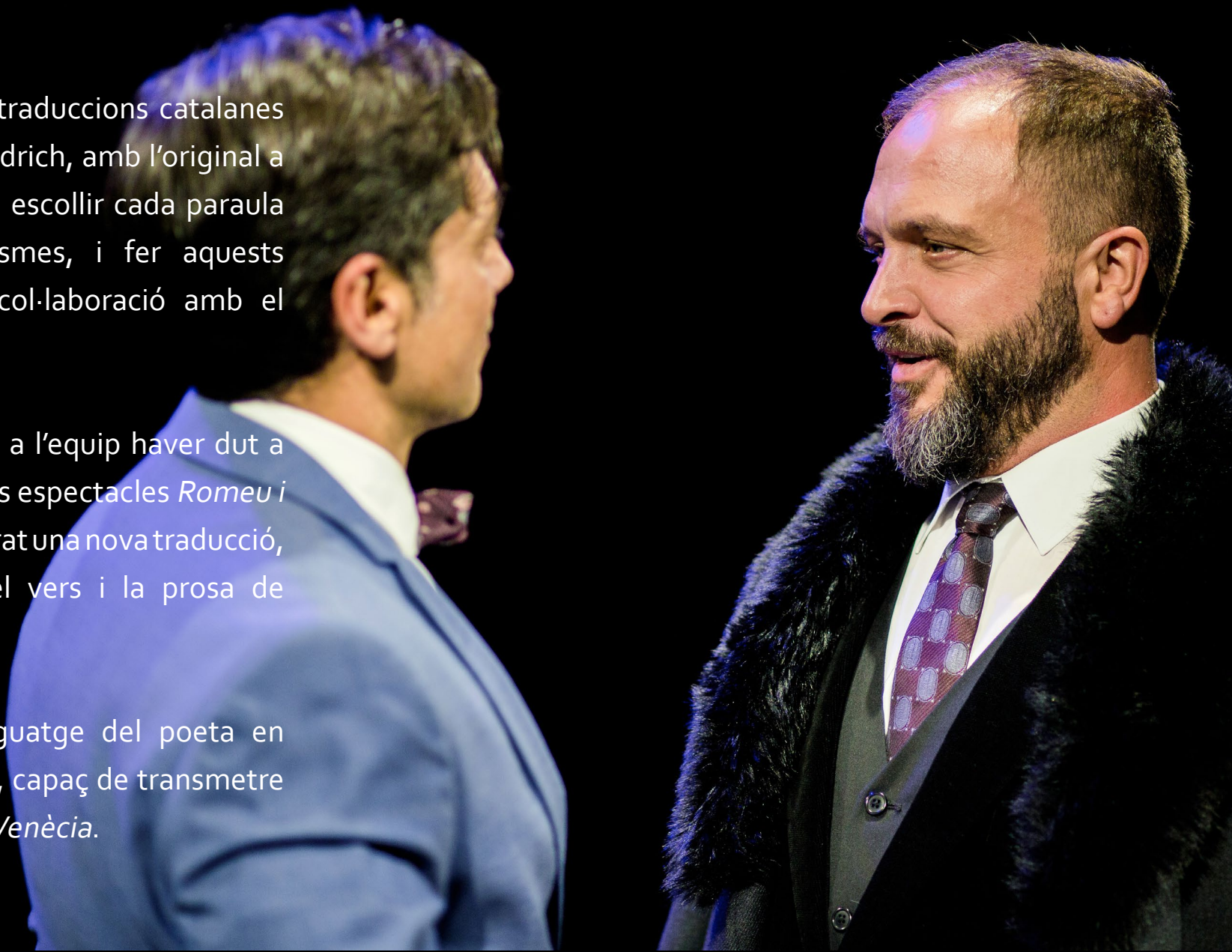
Malauradament, per motius de força major, Konrad no ha pogut acabar la direcció del muntatge, circumstància que ha dut el treball per uns camins inusuals. Mingo Ràfols ha acceptat, generosament, el repte de culminar el camí iniciat d'una posada en escena despallada d'ornaments escenogràfics on la paraula, la interpretació i la llum són els elements expressius de l'acció dramàtica.

la traducció

Tot i que ja existien quatre traduccions catalanes del Mercader, Konrad Zschiedrich, amb l'original a la mà, volia jugar, descobrir, escollir cada paraula sense prejudicis ni apriorismes, i fer aquests descobriments en estreta col·laboració amb el traductor i els actors.

Miquel DescLOT, molt proper a l'equip haver dut a terme noves traduccions pels espectacles *Romeu i Julieta* i *Com us plagui*, ha lliurat una nova traducció, que ressegueix fidelment el vers i la prosa de l'original de Shakespeare.

De l'impecable i vital llenguatge del poeta en resulta una petita obra d'art, capaç de transmetre amb justesa *El Mercader de Venècia*.

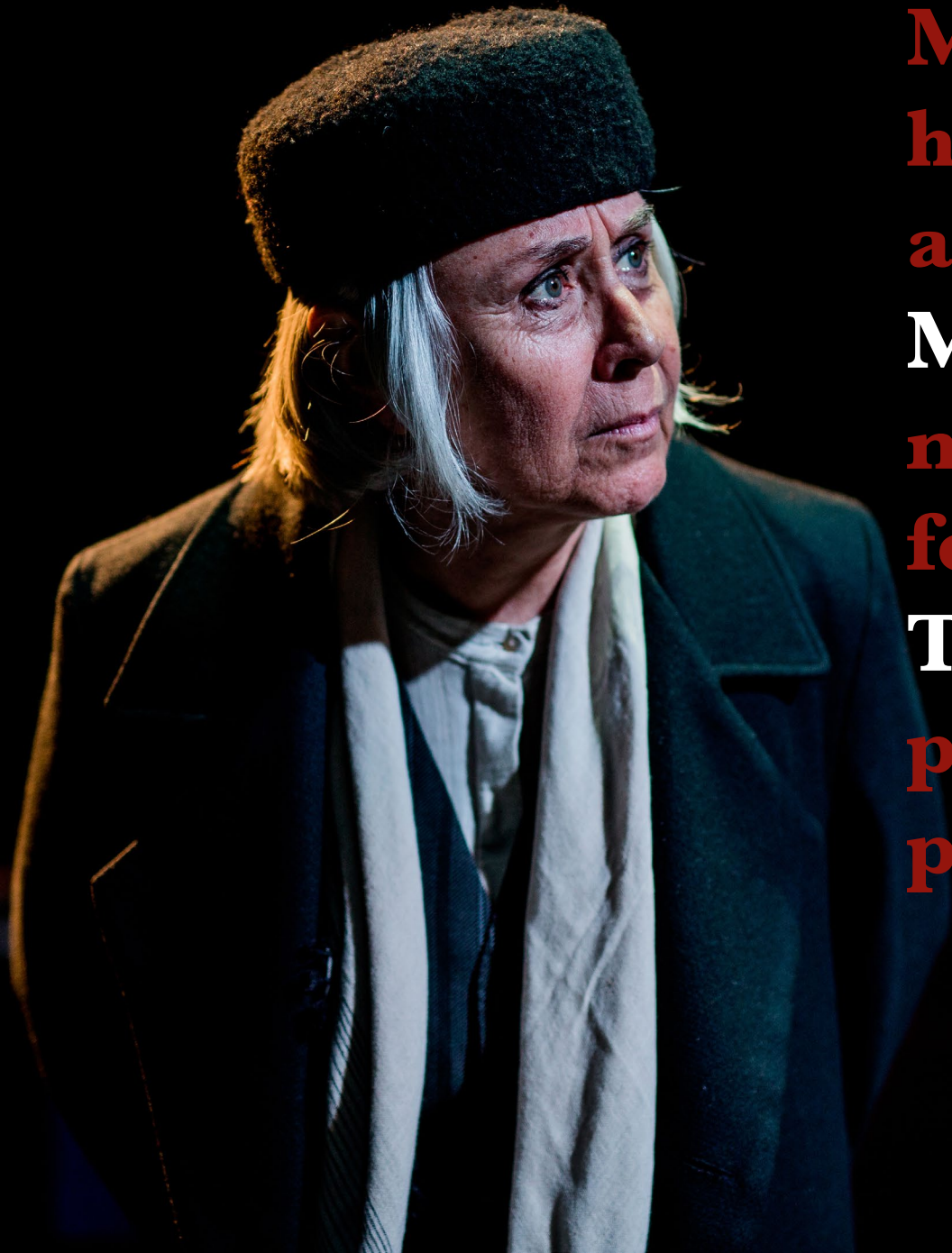
El Mercader de Venècia a la Sala Versus Glòries

L'estrena de l'obra va tenir lloc el dia 27 de febrer de 2019 a la Sala Versus Glòries, on va romadre fins el dia 24 de març de 2019, amb funcions de dimecres a diumenge.

El boca orella va anar aplegant cada vegada més espectadors fins que la darrera setmana d'exhibició les localitats varen estar exhaurides completament per cada funció.

Després de l'èxit de públic, el muntatge torna a la Sala Versus Glòries, del 7 de novembre a l'1 de desembre del 2019.

La posada en escena ha estat plantejada amb públic a banda i banda, donada les característiques de la sala, però la companyia disposa, també, de la versió a la italiana pels teatres que demanin aquesta disposició.

Mercè Managuerra
ha estat guardonada
amb el Premi
Margarida Xirgu a la
millor interpretació
femenina de la
Temporada 2018-2019
per la seva creació del
personatge de Shylock

Què s'ha dit d'El Mercader de Venècia de la Companyia Dau al Sec?

Time Out Barcelona

El Mercader de Venècia

Teatre @ Sala Versus Glòries, Fort Pienc

Fins al diumenge 1 desembre 2019

★★★★☆

Time Out diu ★★★★★

El teatre de Shakespeare és el regne de la paraula. I la paraula ben dita, ben temperada i expressiva regna en aquesta versió d'El mercader de Venècia' del director i dramaturg alemany Konrad Zschiedrich, codirigida amb Mingo Ràfols. L'última aventura de Zschiedrich exhibeix les característiques d'aquest director que es va establir entre nosaltres als anys 80 i que ha dirigit un gran número de clàssics,

des del Brecht a Molière, Txékhov i Sòfocles. Un teatre de la paraula sense concessions a l'espectacularitat per explicar històries que mostren el més bo i el més mesquí de la naturalesa humana i que ens parla, doncs, de temes tan actuals com la necessitat de la clemència en la justícia.

I aquest 'Mercader' és una aposta brillant i singular aixecada amb quatre excel·lents intèrprets i amb una Mercè Managuerra que ha construït un Shylock molt humà, tant en el seu odi cap a Antonio i companyia com en la seva desgràcia. Una proposta despullada amb un poderós i eficaç disseny de llums (Alberto Rodríguez). Molt recomanable.

Autor: William Shakespeare.

Traducció: Miquel Desclot. **Versió:**

Konrad Zschiedrich. **Direcció:**

Konrad Zschiedrich i Mingo

Ràfols. **Repartiment:** Silvia Forns,

Àlvar Triay, Mercè Managuerra,

Damià Plensa.

PER SANTI FONDEVILA

PUBLICAT DIVENDRES 15

NOVEMBRE 2019

[Reportatge al Telenotícies Vespre a TV3](#)

[Entrevista a Punts de Vista a TVE](#)

[Entrevista a Ona Cultura - Ona de Sants FM](#)

[Entrevista a Tot Teatre - Ràdio Molins de Rei](#)

Andreu Sotorra, crític a El Núvol

[...] Brillaria també en un gran espai, amb embolcalls visuals que no li calen. Brillaria arreu. Un privilegi sentir-la en la traducció de Miquel DescLOT i dita amb la força interpretativa de l'actriu Mercè Managuerra (interpretant el jueu Shylock), que va guanyar la temporada passada el premi Margarida Xirgu per aquest treball. [...] La resta de repartiment resol amb nota alta cada paper: Pòrcia (l'actriu Sílvia Forns), Basanio (Damià Plensa) i el mercader Antonio (Àlvar Triay). Una joia publicada el 1600. ¿Qui ho diria? 10/10.

Hebert Parodi a Teatre Barcelona

És un plaer sentir aquesta adaptació, un llenguatge ric, accessible i culte, d'una sonoritat rotunda, deliciós per a l'oïda, molt, molt ben declamat i amb clara dicció que no és habitual trobar.

Enric Cervera a Reflexions d'un actor

[...] Un espai buit, una il·luminació precisa, una bona direcció, uns intèrprets immillorables.

[...] No hi ha res gratuït, la síntesi està més que ben feta, és una bona lliçó de com explicar avui dia una història. [...] tot l'equip hi ha treballat intensament i els resultats en són l'evidència. Aquí hi tenim un teatre d'alçada.

Ramon Ivars

[...] versió inoblidable [...]. Només quatre actors milionaris en tècniques i recursos artístics

[...] poden colpir i fer trepidar les emocions dels espectadors amb el seu gegantí treball i la seva infinita qualitat.

Nicolas Larruy a Espectaculos Bcn

[...] El muntatge de Konrad Zschiedrich i Mingo Ràfols té un bon ritme [...] que no trenca el tempo de l'obra.

El disseny de la il·luminació crea espais, escenes, focus d'atenció... Un escenari negre i un bon joc de llums. [...] Un muntatge ple de sobrietat que [...] ens fa estar pendents de cada paraula.

Lídia Coll a El Núvol

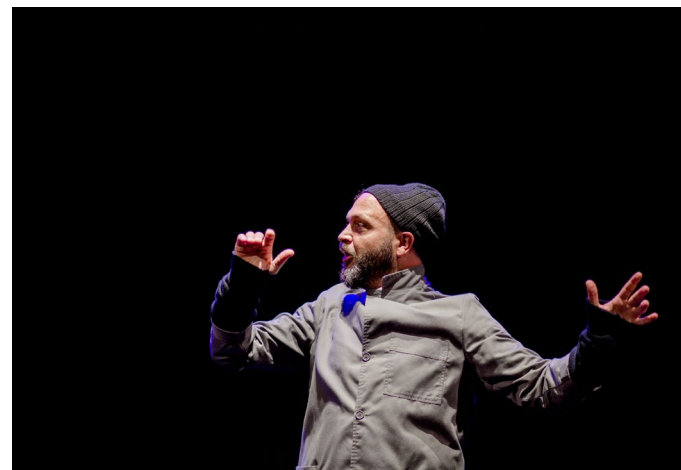
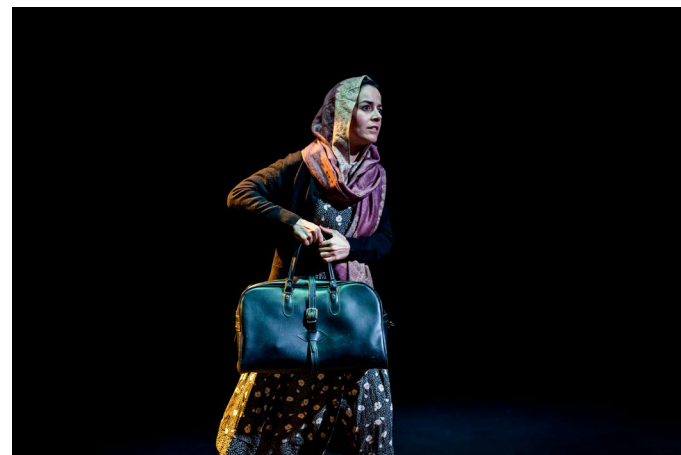
[...] Dau al Sec [...] rebel·la la capacitat de dissecció de la condició humana que va més enllà de tòpics, aparences i èpoques.

[...] magnífic de treball actoral [...]. Mereix una menció especial el monòleg de Managuerra, que encarna un Shylock que supura humanitat.

Miquel Gascón a Teatre Barcelona

[...] (Konrad Zschiedrich) fa que el personatge del jueu Shylock sigui interpretat per una dona, en aquest cas la mateixa actriu Mercè Managuerra, que hem de dir que ens ha regalat una interpretació magnífica i un esplèndid monòleg final.

[...] Una obra [...] on podem establir molts paral·lelismes amb l'actualitat.

Francesc J. López

Amb una taula coberta per una tela, uns quants objectes d'attrezzo i l'ajuda d'una il·luminació molt cuidada [...] la Companyia Dau al Secdefensa l'obra de Shakespeare amb la força teatral de la interpretació i la paraula. Els dos actors i les dues actrius encarnen diversos personatges magistralment i ho fan a partir de la caracterització de vestuari, sense decorats, només amb el bon treball i professionalitat que són capaços de realitzar per atrapar l'espectador en una història on s'han suprimit les trames secundàries però s'ha respectat fidelment la prosa i el vers de l'original.

Ferran Baile a Rekomana.cat

Una posada en escena minimalista, espai escènic net, els actors, un vestuari simple, i la paraula. I gairebé al final una taula rodant com a únic atrezzo. Una interpretació extraordinària de Mercè Managuerra com el avariciós jueu Shylock (que li va merèixer el prestigiós premi Margarida Xirgu a la millor interpretació de la temporada 2018-2019), una jove actriu en estat de gràcia, Silvia Forns (Porcia, la filla de Shylock i el jutge) i dos actors que les secunden de forma impecable, Damià Plensa (Bassanio, ambiciós jove seductor) i Àlvar Triay (el generós i orgullós avalador, ric comerciant).

Espectador de la sala Dau al Sec

El teatre és moltes coses i probablement totes certes, però si me n'he de quedar una és justament aquesta: el teatre buit, l'escena neta i l'intèrpret sol davant del text i del públic, sense res més al seu abast que el cos i la paraula. Per a mi no hi ha res més bonic, res més hipnòtic, en el teatre! I això justament és el que aquest muntatge del malaguanyat Konrad Zschiedrich ofereix. (...) Fruïreu d'un teatre essencial, fonamental, sense efectismes ni trilerisme escenogràfic. Teatre amb majúscules i lletres daurades.

Durada: 90 minuts

Idioma: Català

Disponible a la italiana

Vídeo i Teaser

Contacte: daualsec@gmail.com

936 31 78 82

DAU
al Sec
ARTS ESCÈNIQUES

la productora Eix 49

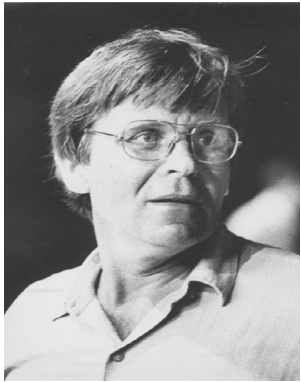
Comença produint espectacles com *En el silenci dels arbres*: poetes catalans amb olor de natura, estrenat al Teatre Gaudí; *Ismene*, germana d'*Antígona* a El Maldà, i *Helena* de Iannis Ritsos a les ruïnes d'Empúries i La Planeta.

Del 2006 al 2015 gestiona el Teatre Akadèmia que inicia les activitats a finals del 2007 amb la programació de diversos cursos magistrals internacionals, referents en el món de les arts escèniques com: Anatoly Vasilev, Marie de Clerk, Zaedine Zadeck, Philippe Nguyen, Thomas Richards.

Produeix durant aquest període més d'una desena d'espectacles entre ells: *Manicomi a Goa* de Sherman; *Electra* de Sòfocles; *Amfitrió* 38 de Giraudoux; *Romeu i Julieta*, *Com Us Plagui* i *Falstaff* de Shakespeare; *Ritter, Dene, Voss* de Bernhard; *Quartet* de Heiner Müller, *La vida perdurable* de Comadira; *La Marquesa de Sade* de Mishima; *La gavina* de Txèkhov, *A la vora de l'aigua* d'Ève Bonfati i Yves Hunstad entre d'altres.

L'any 2015, Eix 49 compra la sala d'assaig de Vol Ras, al Poble Sec, i, després d'una senzilla rehabilitació, hi emplaça una nova sala teatral per a 90 espectadors: Dau al Sec Arts Escèniques. Un espai per a la creació i la cultura de les arts escèniques on treballar per enfortir l'ètica i fugir del soroll.

l'equip

Konrad Zschiedrich. director i dramaturg

Després de cursar estudis d'Interpretació i Dramatúrgia durant els anys 50 a l'antiga República Democràtica Alemanya, època caracteritzada per l'empremta de Brecht, Konrad Zschiedrich realitza la seva primera direcció professional l'any 1961. Des d'aquell moment, no ha deixat mai de dirigir i treballar en l'àmbit teatral.

Ha treballat en teatres molt grans a la RDA i a altres països. Entre ells, va ser director artístic del Deutsche Theater i el Berliner Ensemble. L'any 1986 arriba a Barcelona on dirigeix Santa Joana dels Escorxadors (GAT Barcelona), La bona persona de Sezuan i, Don Juan (Teatre Micalet València), Nit de reis, L'hort de cirerers i Tartuf (Talleret de Salt), Molt soroll per no res i Falstaff (Rafel Oliver Produccions Mallorca), Electra, Quartet, Ritter, Dene, Voss / Retorn i Falstaff (Teatre Akadèmia).

Des dels anys 60 també ha treballat com a professor d'Interpretació i Direcció a Berlín, Nova Delhi, Barcelona i altres països. També tradueix obres de teatre.

Mingo Ràfols. director

Ha treballat com a actor professional en teatre, cinema i televisió amb Premis i reconeixements destacats. Ha format part de companyies com la de Josep Maria Flotats i del Teatre Lliure i del Teatre Romea. Coneix a fons el teatre shakespearà que ha representat sovint amb directors com Calixte Bieito, Konrad Zschiedrich, Dugald Bruce-Lockhart. Ha participat regularment en espectacles professionals estrenats a Barcelona.

Els seus darrers espectacles han estat: deSEXperats, de Rafel Barcelò i Tomàs Fuentes, direcció de Toni Albà (2019), Ara que ho tenim tot, de Lee Blesing, direcció de Jordi Coromina (2017-2018), The Trumps, de Xavi Morató (2018), Al i Oli, de Neil Simon, direcció de Josep Minguell (2016-2017) El Despertar de la Primavera, de Steven Safter i Duncan Sheik, direcció de Marc Vilavella (2016-2017), Falstaff, de W. Shakespeare, direcció de Konrad Zschiedrich (2016), Van Gogh El Musical, de Joan i Roc Olivé (2015), La Gavina, d'Anton Txèkhov, direcció de Boris Rotenstein (2015), Com us plagui, de W. Shakespeare, direcció de Dugald Bruce-Lockhart (2015), El Drac d'Or, de Roland Schimmelpfening, direcció de Moisès Maicas (2014-2015), La meva Ismènia, d'Eugène Labiche, direcció d'Hermann Bonnin (2013), Shopping & Fucking, de Mark Ravenhill, direcció d'Oriol Rovira (2013) i Quartet, de Heiner Müller, direcció de Konrad Zschiedrich (2013), entre d'altres.

Miquel Desclot. traductor

Estudis de Filologia Catalana a la Universitat de Barcelona. Professor de la Universitat Autònoma de Barcelona entre 1975 i 1980 i entre 1982 i 1991. Lector i professor a la Universitat de Durham (Anglaterra) entre 1980 i 1982. Professor convidat a la Universitat Pompeu Fabra (2007).

L'any 1971 publica el seu primer llibre de poesia, *Ira és trista passió*, i també el seu primer llibre per a infants, *El blanc i el negre*. Des de llavors ha anat publicant amb regularitat llibres de poesia, de literatura per a infants, de prosa memorialista, d'assaig i de traduccions poètiques i teatrals (Shakespeare, Molière, Blake, Wordsworth, Dante, Petrarca, Michelangelo, Goldoni, Apollinaire, Cardarelli, Saba, Prévert, etcètera). Ha escrit sobre música i ha proveït textos per a compositors diversos. La traducció del *Cançoner* de Francesco Petrarca li ha valgut els premis de traducció Ciutat de Barcelona, Cavall Verd i PEN Club.

Mercè Managuerra. actriu i productora

Actriu i productora, llicenciada en Filologia Romànica Hispànica per la Universitat de Barcelona, és també Graduada en Mim i Pantomima per l'Institut del Teatre de Barcelona. Va rebre la beca Fulbright (1985-1987). Des de l'any 1975 ha protagonitzat al llarg de la seva carrera obres clàssiques i contemporànies, cinema i televisió. Ha protagonitzat entre altres peces teatrals: *Peer Gynt* i *Casa de Nines* d'Ibsen, *Woyzeck* de Büchner; *Electra* de Sòfocles, *Danny* i *Roberta* de J. P. Shanley; *Revolta de bruixes* de J. M. Benet i Jornet; *El Camí de la Meca* d'A. Fugard; *Abans d'esmorzar* d'E. O'Neill; *Apreciada Helena* Sergueivna de L. Razumoskaia, *La Vida Perdurable* de N. Comadira; *Manicomi a Goa* de M. Sherman; *Ismene*, germana d'Antígona de I. Ritsos; *Ritter*, *Dene*, *Voss* de T. Bernhard; *La Gavina* d'A. Txèkhov; *Falstaff* de W. Shakespeare, *El Zoo de Vidre* de T. Williams. Ha intervingut en sèries de televisió i cinema.

Com a productora teatral ha produït: *El camí de la Meca* dirigida per Carol Rosenfeld, directora nord-americana; *Anuncis classificats* dirigida per Konrad Zschiedrich, Oleanna dirigida per Mercè Managuerra; *Casa de Nines* dirigida per l'actriu i directora noruega Juni Darh; *Una vetllada amb Eugène O'Neill*: *Abans d'esmorzar* i *Hughie* amb direcció del nord-americà Ernie Martin, estrenada al Mercat de les Flors. Crea i dirigeix el Projecte Teatre Akadèmia com a gerent i directora artística.

Àlvar Triay, actor

Llicenciat en Art Dramàtic a l'Institut del Teatre de Barcelona l'any 2004 i en Comunicació Audiovisual per la UAB l'any 1997.

L'any 2004 s'estrena com a actor de televisió amb la sèrie *Majoria absoluta* i des d'aleshores ha participat en projectes de televisió com *El Crack*, *El día de mañana*, *Cites*, *Nit i Dia* o *Com si fos ahir*, *Gran Nord* o *La Riera*.

En teatre ha treballat en obres com *Molt soroll per no res*, dirigida l'any 2005 per Konrad Zschiedrich, *Panorama des del pont*, interpretada al TNC l'any 2006, *Paradise Band*, *Alícia*, *un viatge al país de les meravelles* l'any 2009, *El Mercader de Venècia*, també al TNC l'any 2012, *Herodes Rei* l'any 2015 i *Somni d'una nit d'estiu* a La Seca Espai Brosa els anys 2017 i 2018, entre moltes d'altres.

Silvia Forns, actriu

Actriu. Llicenciada en Art Dramàtic a l'Institut del Teatre (BCN). El 2009 viatja a Londres per estudiar al Rose Bruford College i, a la tornada, comença a treballar a la sèrie de TV3 *La Riera*, on dona vida a Irene Mateu durant diverses temporades.

En teatre, entre 2013 i 2015 i dirigida pel britànic Dugald Bruce-Lockhart, interpreta Julieta a *Romeu i Julieta* i Cèlia a *Com us plagui*. El 2016 interpreta Cecily a *La importància de ser Frank*, dirigida per Emilià Carilla. També protagonitza les comèdies d'Ivan Campillo *Tu digues que l'estimes* i *Totes les parelles ho fan*; *iMe*, de Roc Esquius; i *Dins la cova*, de Pau Escribano. Actualment està de gira amb *Aniversari*, de Juanma Casero.

Ha treballat amb altres directors com Marc Artigau o Quim Lecina. En cinema, protagonitza *Demà no serà avui*, i participa en el "teaser" de la pel·lícula *Indomable*, dirigit per Esteve Rovira, i en el migmetratge *Amor amb accent obert*, de Carla Simón i David Oliete, entre altres curtmetratges i videoclips.

Damià Plensa, actor i espai escènic

Com a actor, cursa estudis a l'escola Berty Tobias i al Col·legi del Teatre de Barcelona, on completa els cicles acadèmics. Continua la seva formació amb mestres com Christophe Marchand, James de Paul, Christine Adaire, Antonio Faba, Will Keen, Andrés Lima, Mel Churcher, entre molts d'altres.

Comença la carrera professional l'any 2000, com a actor a l'òpera Turandot amb direcció de Núria Espert al Gran Teatre del Liceu. En teatre debuta l'any 2001 en el paper de La Luna a l'obra Bodas de Sangre de Lorca; forma part, durant dos anys, de la companyia de La Fura dels Baus; realitza espectacles de carrer com Espirelia o Madonna Sicarda; espectacles multidisciplinars com BIT o teatre a la italiana com XXX. Treballa amb el director eslovè Tomaz Pandur en títols com La Divina Comedia, representada al CDN; Hamlet, al Matadero o Medea al Festival de Teatro Clásico de Mérida. També treballa amb el director nord-americà Bob Willson a La Dama del Mar de H. Ibsen.

En televisió participa en diferents sèries autonòmiques com Mirall Trencat, Jet Lag o El Cor de la Ciutat, en diferents TV movies com La Dama de Gel, Positius, Art Heist o No Estás Sola, Sara, i també en series nacionals com El Tiempo Entre Costuras o La Que Se Avecina. En cinema ha realitzat la pel·lícula Beneath Still Waters amb direcció de Brian Yuzna.

Pel que fa al disseny d'Espai Escènic, l'any 1995 entra d'aprenent al taller de serigrafia de Jordi Tolosa. Al mateix any, i fins al 1997, passa al taller del mestre gravador Magí Baleta, realitzant gravats amb la tècnica de l'aiguafort per artistes com Tàpies, Campano, Scully, Arroyo, entre d'altres. A partir de 1998 i fins al 2017 treballa com a tècnic al taller de l'escultor Jaume Plensa, mentre ho compagina amb la feina d'actor. S'especialitza amb el bronze de fosa, realitzant motlles tant amb polipropilè com amb cera i supervisant els tiratges i els acabats. Treballa amb diferents materials com la resina de polièster, el vidre, la fusta, diferents metalls, etc. transformant-los, mecanitzant-los o buscant noves tècniques per a crear les escultures.

Georgina Viñolo, vestuari

Georgina Viñolo comença la seva carrera professional el 1993 treballant en un taller d'alta costura i compaginant-ho amb els estudis de disseny de moda i de vestuari per espectacles. Alhora, realitza els primers treballs com a estilista de vestuari per publicitat, cinema i premsa.

A partir de l'any 2000 s'introdueix en el món del teatre, treballant des de llavors fins a l'actualitat en més de 60 títols tant com a sastressa al Teatre Nacional de Catalunya com al Liceu i amb la companyia Gelabert -Azzopardi. També treballa com a ajudant de figurinistes reconeguts com César Olivar, Montse Amenós, Isidre Prunés, Javier Artiñano, Maria Araujo, etc. i amb directors com Sergi Belbel, Lluís Pasqual, Rafel Duràn, Xavier Albertí, etc.

El 2003 comença a realitzar els primers dissenys de vestuari treballant amb directors com Jordi Coca, Alex Rigola, Pere Riera, Magda Puyo, Boris Rotenstein, etc.

Actualment continua treballant en el vestuari per teatre des de les diferents professions i també és l'encarregada del magatzem de vestuari de l'Institut del Teatre a Terrassa.

Alberto Rodríguez, disseny d'il·luminació

Començala seva trajectòria professional l'any 1992, realitzant els seus primers dissenys d'il·luminació per a companyies i sales alternatives de Madrid, mentre ho compagina amb els estudis d'Imatge i So. A Madrid desenvolupa la seva carrera com a il·luminador treballant per a diverses companyies de Teatre i Dansa. Estudia Direcció de Fotografia a l'Escuela de Cinematografía de Madrid (ECAM). Entre els seus treballs com a Director de Fotografia cal destacar Mercado de Futuros (2011) i El Cielo Gira (2004), dirigides per Mercedes Álvarez.

El 2002 inicia la seva col·laboració habitual amb El Gran Teatre del Liceu, tant en qualitat de Director de Fotografia com d'il·luminador (amb dissenys d'il·luminació com Recital Commemoratiu dels 50 anys del debut de Josep Carreras, La Ventafocs o Bárbara Cook's Broadway). Entre els teatres internacionals on ha treballat destaquen l'Òpera de París, el Teatre de la Bastille, La Fenice de Venècia, l'Òpera de Lyon, el Teatro Massimo de Palermo o l'Òpera de Torino.

Alguns dels dissenys d'il·luminació dels darrers anys són: El zoo de vidre (Teatre Akadèmia); El Holandés Errante (Auditorio Nacional de España); Falstaff, dirigit per Konrad Zschiedrich (Teatre Akadèmia); entre d'altres.

Sylvie Lorente, producció Dau al Sec

El 1998 comença a treballar com a productora a la companyia de dansa Nats Nus.

De l'any 1995 al 2013 treballa en la producció, coordinació i apertura mercats estatals i internacionals. El 2012 entra a formar part activa de La Caldera com a sòcia, una de les 10 fàbriques de creació de Barcelona. Un dels seus papers principals és el d'assessorar l'equip de direcció en la programació infantil de cada temporada. Des del 2013 fins l'actualitat treballa en la producció i internacionalització de la companyia Farrés brothers i cia, assistint a fires i festivals d'arreu. Ha estat directora executiva i responsable de la part professional de la Mostra d'Igualada de teatre infantil i juvenil.

De l'abril al juny de 2018 treballa al Festival de teatre per a públic familiar i jove Les Coups de théâtre de Montréal on ha dut a terme la implementació d'un projecte d'intercanvi d'artistes i de companyies entre el Québec i Catalunya, treballant estretament amb el director artístic del festival per tal d'escollir els possibles artistes involucrats, donant a conèixer les millors produccions de teatre per a públic familiar del nostre país. El juliol de 2018 participa en la posada en marxa d'una nova sala de teatre situada al barri del poble sec de Barcelona; Dau al Sec Arts Escèniques, co-dirigint el projecte amb la seva impulsora, l'actriu i directora del teatre Akadèmia durant 10 anys, Mercè Managuerra.

Laia Roigé, comunicació Dau al Sec

Comunicadora audiovisual graduada a la Facultat de Comunicació Blanquerna i estudiant del màster de Gestió Cultural a la Universitat de Barcelona ha treballat com a professora, productora i tècnica de comunicació en diferents projectes culturals a Catalunya.

Comença la seva trajectòria professional l'any 2015 amb les pràctiques professionals al programa TAGS del Club Súper 3. Des de llavors ha treballat en la producció de projectes audiovisuals com l'espot contra la violència de gènere Ella llamo, dirigit per Àlex Izman, el documental Ramon Casas, la modernitat anhelada, produït per Utopia Global i La Chula Produccions i dirigit per Jordi Roigé, el webdoc Saxis, coproduït per TV3 i SetMàgic Audiovisual, dirigit per Roser Aguilar i Esther Mira, o l'espot per a l'Escola Concertada Som Escola Concertada. L'any 2017 crea l'empresa de comunicació i producció audiovisual La Drecera Produccions a través de la qual ofereix serveis de comunicació corporativa i cultural a escoles i empreses de diferents sectors. És també des de l'any 2016 professora de Batxillerat al centre d'estudis ESART a Barcelona. Des del mes d'octubre del 2018 treballa en la comunicació del nou espai escènic del Poble Sec Dau al Sec Arts Escèniques, dirigit per Mercè Managuerra i amb la producció de Sylvie Lorente.